

103 . Lăceni; Măgura | Comuna: Orbeasca | Județ: Teleorman | Punct: Lăceni - Valea Cioroaița (TEL 001, TEL 008, TEL 011), Lăceni-tell (TEL 006) | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 153525.01;153259.03;153259.01;153259.02

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Epoca migrațiilor, Epoca medievală timpurie

Categorii sit: Domestic

Autori: Radian-Romus Andreescu, Douglass Bailey, Amy Bogaard, Constantin Haită, Andy Howard, Mark Macklin, Steve Mills, Pavel Mirea, Dragoș Moise, Sorin Oanță-Marghitu, Steve Trick, Pompilia Zaharia

Instituții: Muzeul Național de Istorie a României, School of History and Archaeology, Cardiff University - HISAR, UK, University of Aberdeen, UK, Muzeul Național de Istorie a României, School of Geography, University of Leeds, UK, Institute of Geography & Earth Science, University of Wales, Aberystwyth, UK, School of History and Archaeology, Cardiff University - HISAR, UK, Muzeul Județean Teleorman, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Național de Istorie a României, School of History and Archaeology, Cardiff University - HISAR, UK, Muzeul Județean Teleorman

Lăceni - tel 006, 2000. Raport arheozoologic

Raport

Lucrările s-au desfășurat în perioada 21 iunie - 20 august și reprezintă a treia campanie din programul științific româno-englez de cercetare a locuirii neo-eneolitice din bazinul râului Teleorman

Obiective acestei campanii au fost: cartarea siturilor din zonă; măsurători geofizice; reconstituirea istoriei naturale a văii Teleormanului; continuarea cercetărilor în siturile descoperite în zona Lăceni - TEL 001, TEL 008, TEL 011; realizarea unui sondaj sedimentologic în așezarea de tip tell de la Lăceni (TEL 006); continuarea săpăturilor în situl din zona Măgura (CLA 2).

Metodologie. Lucrările s-au desfășurat atât în teren, cât și la sediul Muzeului Județean Teleorman. În teren au fost efectuate cercetări de suprafață, măsurători geofizice, cartări ale siturilor precum și săpături în diverse puncte de interes major. Au fost practicate sondaje arheologice, în principal de 2 x 1m, extinse în zonele cu material arheologic semnificativ. Au fost efectuate săpături în suprafață (Vitănești), precum și sondaje sedimentologice (Vitănești, Lăceni - tell). Au fost prelevate probe pentru analize 14C și analize sedimentologice. La sediul Muzeului din Alexandria s-a făcut prelucrarea primară a rezultatelor: s-a creat o bază de date cu înregistrările din teren, a fost organizată o arhivă fotografică computerizată. A fost construită o instalație de flotare cu ajutorul căreia au fost prelucrate probe din diverse situri. Amplasamentul siturilor în teren a fost înregistrat, pentru prima oară în România, cu ajutorul sistemului Global Positioning System (GPS), cu un aparat Garmin 12 XL. Prin intermediul programelor GIS siturile au fost plasate pe o hartă digitalizată a văii Teleormanului, obținându-se în acest fel o distribuție precisă a acestora în zonă. Pentru ridicările topografice a fost folosit un EDM - Topcom Station Total Model cu prismă triplă.

TEL 008. În acest sit au fost efectuate cele mai întinse săpături deoarece, în anul 1999, fuseseră descoperite două zone de locuire aparținând unor faze diferite ale culturii Boian. Obiectivele pe care le-am urmărit au fost următoarele: decopertarea locuinței descoperite în sondajul 36; stabilirea unei corelații stratigrafice între cele două zone de locuire; cercetarea mormântului din S. 24; verificarea în teren măsurătorilor geofizice.

Sondajul 36 a fost extins și s-au deschis alte două sondaje, S. 42 (4 x 2m) și S. 49 (5 x 3m) pentru decopertarea locuinței descoperite în campania precedentă. Aceasta, aflată la circa - 0,1 / -0,15 m de suprafața solului, era în întregime deranjată de lucrările agricole (urmele de plug mergeau până la -0,5 m adâncime). În aceste condiții a fost imposibil să-i evaluăm dimensiunile; orientarea era probabil E - V. Pare

a fi fost o locuință relativ solidă, dacă judecăm după urmele de chirpici ars, destul de masive, cu urme de pari. În partea de N a zonei în care se aflau resturile locuinței pare a fi fost o vatră precum și resturile unei podele. O mică parte a unei podele din lut nars este vizibilă în profilul nord-estic al sondajului 36. Inventarul este destul de bogat în ceea ce privește ceramica, dar sărac în privința uneltelor. Ceramica, într-o cantitate relativ mare, este destul de fragmentată. Pe ansamblu este dintr-o pastă de bună calitate, folosind ca degresant nisipul și mai rar material vegetal. Decorul este în principal excizat, uneori umplut cu pastă albă. Un alt decor frecvent întâlnit este cel al canelurilor sau pliseurilor, prezent pe vasele din pastă fină, lustruită.

La SE de sondajele în care a fost cercetată locuința au fost trasate alte două, S. 43 și S. 47 în vederea verificării măsurătorilor geofizice. În sondajul 43 (4 x 2 m) au fost descoperite resturile unui bordei care ocupa aproximativ suprafața întregului sondaj fiind orientat NE - SV, cu o adâncime de circa -0,75 m. Și aici situația era puternic deranjată de lucrările agricole și de o necropolă de secol IV p. Chr. De aceea bordeiul nu a fost cercetat în întregime. Sondajul a fost extins spre S cu o extensie de 2 x 2 m, S. 47. Ceramica din aceste sondaje are aceleași caracteristici cu cea din sondajul 36. În plus, în partea sudică a apărut o ceramică diferită, din pastă de bună calitate, cu un decor format din incizii curbilini (așa-numitul decor "în paranteze"), sau pictată cu grafit.

În cea de-a doua zonă locuită, descoperită în anul 1998, au fost continuate lucrările în sondajul 24. Aici a fost cercetat mormântul descoperit anul trecut, mormânt care aparține unei necropole din sec IV p. Chr. Sondajul a fost extins spre partea de S, unde au apărut urme de chirpici ars S. 48). La circa -0,4 m adâncime au fost descoperite resturile unei vetre care avea lângă ea patru greutateți de lut, un fragment dintr-o sită, o râșniță și un frecător. Ceramica este relativ numeroasă dar fragmentată. Predomină fragmentele dintr-o pastă intermediară cu mult nisip în compoziție. Decorul sărac este compus din linii incizate, cel excizat lipsește aproape cu totul, iar canelurile sunt foarte rar folosite.

Pentru clarificarea legăturilor dintre cele două zone de locuit, S. 34 și S. 24 au fost deschise câteva sondaje între ele pe direcția NE - SV.

În sondajul 38 (2 x 1 m), au fost descoperite doar fragmente ceramice asemănătoare cu cele din S. 36, lângă care este de altfel plasat.

Cam la jumătatea distanței dintre cele două zone a fost deschis sondajul nr. 39, care ulterior a fost extins cu alte două, S. 41 și S. 44, fiind cercetată o suprafață de 3 x 4 m. Aici au fost descoperite resturile unei locuințe puternic deranjate de lucrările agricole (nu s-au putut determina dimensiunile și orientarea). Ca și locuința din S. 36 ea se afla la mică adâncime sub nivelul solului (între -0,1 / - 0,3 m), dar spre deosebire de ea, resturile acesteia, puțin consistente, sunt reprezentate de mici bulgări din chirpici ars dispersați pe toată întinderea sondajelor. Spre latura de NE (a sondajului) au fost descoperite resturile unei vetre, plasate pe un nivel de arsură. Ceramica este dintr-o pastă bună cu nisip folosit ca degresant. Decorul este excizat, umplut cu pastă alb. Altă categorie de decor este cea a canelurilor care se întâlnesc pe o ceramică fină, lustruită.

În sondajul 40 plasat în apropierea de S. 24 ceramica este destul de amestecată, atât ceramică de bună calitate specifică zonei S. 36, cât și ceramică cu mult nisip în compoziție asemănătoare cu cea din S. 24.

Încadrare cronologică și discuții. Situația din TEL 008 este complexă, descoperirile de anul acesta și de anul trecut dezvăluind locuiri succesive pe o arie relativ restrânsă. Cercetările din zona sondajelor 36 și 24 au confirmat faptul că avem două locuiri: prima aparține fazei Giulești a culturii Boian (S. 36), a doua fazei Spanțov a aceleiași culturi (S. 24).

Resturile bordeiului din S. 43 aparțin fazei Giulești a culturii Boian. O situație interesantă o întâlnim în sondajele 39, 41, 44 unde au fost descoperite resturile unei locuințe. Analiza materialului ceramic a relevat faptul că el este într-o măsură asemănător cu cel din locuința din S. 36, deci este încadrabil în faza Boian - Giulești. Există și câteva deosebiri (în special ceramica fină de o calitate superioară celei din locuința descoperită în S. 36), care ne fac să credem că cele două locuiri ar putea să nu fie contemporane.

O altă situație interesantă s-a întâlnit în partea sudică a sondajului 43 (cel cu bordeiul) și în sondajul 47. Aici au fost găsite fragmente ceramice care aparțin fazei Gumelnița A2.

În TEL 008 au existat multe secvențe ocupaționale din epoca neolitică care ar avea următoarea

succesiune: locuire Boian - Giulești, probabil cu două etape, apoi locuire Boian - Spanțov și ultima locuire Gumelnița A2 (mult mai târziu, sec IV p. Chr, zona devine necropolă). O observație importantă este aceea că, aceste locuiri, sunt dispuse pe o componentă stratigrafică orizontală și nu într-o succesiune stratigrafică verticală ca de obicei. Mai mult locuirea Boian - Spanțov din S. 24, târzie, este plasată la o adâncime mai mare decât locuirea Boian - Giulești, timpurie, aflată practic sub suprafața solului actual. Toată această succesiune de locuiri și abandonuri este legată și de condițiile de mediu, probabil de evoluția nivelului apelor din valea Teleormanului. Locuirile sunt plasate în tipuri de sol diferite, unele dintre ele ar putea indica inundații periodice; acestea au determinat probabil secvențele de locuire și abandon surprinse în zonă. De altfel cercetările complexe derulate în zonă referitoare la istoria naturală a văii vor aduce informații prețioase despre schimbările mediului și legat de acestea despre impactul lor asupra comunităților umane.

TEL 001. Lucrările din TEL 001 au fost limitate și au avut drept obiectiv cercetarea locuinței vizibile în profilul șanțului de desecare. Au fost deschise două sonde S. 45 și S. 46 plasate în partea de SV a canalului, unul în dreptul structurii din chirpici nears identificată ca o posibilă vatră sau cuptor, al doilea spre limita de sud a locuinței. Rezultatele nu au fost concludente, structura din chirpici nears nu s-a regăsit în sondaj, doar câteva bucăți de chirpici nears disparate (probabil era pe traseul canalului și a fost distrusă). În celălalt sondaj, locuința era reprezentată de un sol cenușiu-deschis cu lentile abia vizibile de lut gălbui-maronii, probabil chirpici ars. Acestea constituiau un nivel relativ omogen, în care nu sunt vizibile nici un fel de structuri, pereți sau alte amenajări. Materialul arheologic lipsește aproape cu desăvârșire, ceea ce ne face să credem că avem de-a face cu o locuință abandonată.

Ceramica, redusă la câteva fragmente, este din pastă intermediară cu mult nisip în compoziție, asemănătoare cu cea descoperită anii trecuți în această zonă și aparține sfârșitului culturii Boian, faza Spanțov.

TEL 011. În perioada 1998 - 1999 au fost efectuate cercetări de suprafață descoperindu-se fragmente ceramice care, prin formele care au putut fi reconstituite, se încadrează în perioada târzie a epocii bronzului. În consecință în anul 2000 au fost executate 4 sonde cu caracter restrâns, pentru lămurirea caracterului locuirii din acest punct.

Majoritatea materialului arheologic a fost descoperit în S. 51, într-un strat compact de sol nisipos, de culoare castanie, gros de 0,2 - 0,25 m, care suprapune o depunere de nisip galben (pământul viu) și este suprapus de solul vegetal de 5 - 7 cm. În jumătatea de N a sondajului a apărut un complex, parțial deranjat de plug, care se prezintă sub forma unei mese compacte de chirpic, pământ ars și fragmente ceramice. Masa de chirpic are formă semicirculară, cu lungimea de aproape 1 m și lățimea de 0,3 m. Deasupra și printre bucățile de chirpic s-au găsit cioburi decorate cu linii incizate, orizontale și paralele, sau cu "valuri". Sub masa de chirpic au apărut fragmente ceramice arse secundar de la o oală bombată, nedecorată, probabil spartă pe loc și un fragment de vas cu marginea lățită spre exterior, decorat cu linii incizate, orizontale, paralele. În strat, în apropierea complexului, s-au găsit cioburi de aceeași factură, un pahar miniatural fragmentar și un ciob cu decor imprimat. Interpretarea complexului rămâne incertă; complexul ar putea fi, eventual, un rest de locuință de suprafață. Pe baza formelor și a decorului ceramicii atât complexul cât și nivelul căruia acesta îi aparține se datează în secolul VI p. Chr.

În S. 52, trasat la est de S. 51, cu un martor de 0, 2 m, s-a descoperit puțin material tipic: un fragment de toartă cu secțiunea ovală de la un vas din pastă grosieră, cărămizie, un fragment de fund de vas din aceeași pastă, un fragment de vas lucrat la roată și o bucată de chirpic cu urme de par. Materialul se datează în aceeași perioadă. În celelalte două sonde s-a descoperit doar material atipic care, doar pe baza pastei poate indica și o locuire sporadică preistorică.

TEL 006. Obiectivul principal în așezarea de tip tell de la Lăceni l-a constituit săparea unui sondaj sedimentologic pentru a urmări stratigrafia așezării, precum și legătura acesteia cu zona înconjurătoare. Datorită condițiilor nefavorabile, tell-ul este acoperit cu o vegetație deasă, nu s-a putut trasa o singură secțiune din vârful telului până în luncă. Au fost trasate patru secțiuni: prima plasată spre baza tell-ului are 10 x 1 m, a doua, mai sus cu circa 6 m, are 2 x 1 m, a treia decalată spre N cu doi metri, are 3 x 1 m, iar a patra, la partea superioară a tell-ului, decalată cu trei metri spre N, are 2 x 1 m.

În S. 3 au fost descoperite, la -0,65 m resturile unei locuințe incendiate; în celelalte sonde nu au fost

descoperite complexe arheologice. În S. 1, cel de la baza tell-ului, nu s-a atins nivelul steril din punct de vedere arheologic, dar la adâncimea de -2 m resturile arheologice sunt foarte rare constând în mici bucăți de chirpici și câteva mici fragmente ceramice. Spre capătul dinspre luncă al sondajului s-a descoperit un nivel formai din pietriș, semnalând probabil un curs de apă care curgea la baza tell-ului, ulterior acoperit de luncă cu argilă neagră de mlaștină.

Din punct de vedere al evoluției culturale avem atestată la partea superioară faza Gumelnița B1, urmată de o locuire Gumelnița A2. Nu avem suficiente dovezi pentru o locuire mai veche (deși un fragment cu material vegetal în compoziție ar putea aparține unei astfel de locuiri).

CLA 2. În așezarea de pe malul Clăniței au fost deschise sondajele, nr. 56, 58 și 59 în suprafață totală de 5 x 2 m și sondajul nr. 55, în vederea clarificării situației stratigrafice. Din cauza timpului scurt afectat lucrărilor și datorită durtății solului nu au fost atinse obiectivele propuse. Nu s-a săpat decât primul nivel, (identificat în profilul obținut în anul 1999) fără a se descoperi complexe arheologice, cu excepția unor resturi dintr-o podea în S. 55.

Ceramica. Predomină ceramica intermediară de bună calitate, dintr-o pastă de culoare cenușiu-deschis sau cenușiu-gălbuie, cu mult nisip în compoziție. Ceramica din pastă grosieră sau fină este aproape inexistentă. Decorul este sărac: incizie adâncă, rar excizie superficială în bandă lată sau canelură.

Discuții. Ceramica este diferită de cea descoperită pe valea Teleormanului în TEL 001, TEL 008, TEL 009, TEL 010. Așezarea se plasează probabil tot la sfârșitul culturii Boian, faza Boian - Spanțov, dar ceramica, spre deosebire de cea din siturile menționate mai sus, este de o calitate mai bună, (chiar dacă are mult nisip în compoziție) și este mai bine arsă. De asemenea diferă culoarea, aici predominând cea cenușiu-deschis, spre deosebire de culoarea cenușiu-închisă sau gălbui-cărămizie a celei descoperite pe valea Teleormanului.

Concluzii, obiective. Cercetările din zona Lăceni-Măgura au confirmat existența unei dinamicii complexe a locuirii în această zonă, în epoca neo-eneolitică, dinamică strâns legată și de evoluția mediului înconjurător. Obiectivele campaniilor viitoare vor viza descoperirea și cartarea altor situri din zonă, sondaje arheologice pentru determinarea specificului locuirii neolitice, precum și un sondaj sedimentologic în așezarea de tip tell de la Măgura-Bran. Vor fi întreprinse și cercetări asupra paleomediului prin investigații privind istoria naturală a văii Teleormanului.

Planșa 32

Studiu sedimentologic

Constantin Haită (MNIR - CNCP)

Studiul sedimentologic elaborat în campania 2000 asupra locuirii neo-eneolitice din Valea Teleormanului a fost axat pe două direcții principale:

1. Cercetarea zonelor de locuire din lunca actuală a Teleormanului;
2. Cercetarea succesiunilor sedimentare ce alcătuiesc depunerile din cadrul unor așezări de tip tell.

În lunca actuală a Teleormanului, o atenție deosebită a fost acordată cercetării sitului TEL 008, în cadrul căreia au fost observate zone de locuire aparținând în principal la două faze ale culturii Boian, separate printr-un nivel de sol format pe o depunere aluvială. Studiul acestei situații este deosebit de important, atât pentru înțelegerea evoluției comunității Boian din această zonă, cât și pentru reconstituirea paleomediului sedimentar al Văii Teleormanului în perioada neo-eneolitică.

În alte două zone de locuire cercetate, TEL 001 și CLA 002, au fost studiate și eșantionate două locuințe din chirpic nears, ale căror elemente constructive au fost observate și pe profilele stratigrafice.

Sucesiunile sedimentare ce formează depunerile din cadrul a două așezări de tip tell au fost cercetate prin realizarea unor sondaje sedimentologice.

În cazul așezării gumelnițene Lăceni, un tell de mici dimensiuni, au fost realizate 4 sondaje sedimentologice care, prin corelare stratigrafică, au permis observarea întregii succesiuni sedimentare ce

formează tell-ul, din partea superioară până în bază.

Primul moment de locuire al acestui tell este reprezentat printr-un nivel nisipos siltic de acumulare aluvială, ce remaniază foarte finii constituenți antropici (cărbune, chirpici ars și fragmente ceramice). Acesta este urmat de nivelurile arheologice corespunzătoare fazelor culturale Gumelnița - A2 și B1.

Studiu arheozoologic al faunei de mamifere descoperite la Lăceni - Măgura

Adrian Bălășescu (MNIR - CNCP)

Resturile faunistice de mamifere prelevate ca urmare a cercetărilor arheologice de pe Valea Teleormanului, dintre anii 1998 - 2000, sunt numeroase, 3264, dar puține dintre acestea au putut fi determinate până la nivel de specie, doar 561 (17,18%). Speciile identificate în materialul avut la dispoziție, aparțin atât animalelor domestice: *Bos taurus* (bou), *Ovis aries* (oaie), *Capra hircus* (capră), *Sus domesticus* (porc), *Canis familiaris* (câine), cât și animalelor sălbatice: *Equus sp.* (cal sălbatic), *Bos primigenius* (bour), *Cervus elaphus* (cerb), *Capreolus capreolus* (căprior), *Sus scrofa attila* (mistreț), *Vulpes vulpes* (vulpe), *Lutra lutra* (vidră), *Martes sp.* (jder), *Felis sylvestris* (pisică sălbatică), *Castor fiber* (castor), *Lepus europaeus* (iepure de câmp).

Specificăm că fauna analizată de către noi este atribuită culturii Boian, fazele Giulești și Spanțov. Materialul faunistic provine din următoarele situri, notate de către arheologi, cu următoarele sigle: TEL 001 (Boian - Spanțov), TEL 008 (Boian - Giulești și Boian - Spanțov), TEL 009 (Boian - Spanțov), CLA 002 (Boian - Spanțov),

Cu toate că loturile faunistice analizate, care provin din situri, contexte arheologice și perioade culturale diferite sunt reduse numeric, analiza arheozoologică a permis următoarele observații:

- animalele domestice au ponderea cea mai mare în fauna analizată. Așadar activitatea de creștere a acestora joacă un rol important, în cadrul căreia bovinele și ovicaprinele se situează pe primele locuri. În cadrul evoluției culturale se observă că dacă în perioada Boian - Giulești, ele își dispută locul întâi (TEL 008), în Boian - Spanțov bovinele se situează pe primul loc (CLA 002, TEL 001, TEL 008, TEL 009).

- animalele sălbatice sunt prezente într-un număr redus ca fragmente. Totuși, ca număr minim de indivizi și ca specii, în perioada culturală Boian - Giulești fauna sălbatică este mult mai bine reprezentată, față de cea din Boian - Spanțov. Vânătoarea are însă un rol secundar, de suplimentare a alimentației carnată, dacă avem în vedere că se vânau specii de talie mare și medie (cerb, bour, cal sălbatic, căprior, mistreț).

Studiul arheozoologic preliminar al materialului de la Lăceni - Măgura (Bivalvia, Gastropoda și Reptilia)

Radu Valentin (MNIR - CNCP)

Materialul studiat provine din situl TEL 008. Din punct de vedere arheologic sondajele efectuate aici au evidențiat existența a două nivele culturale neolitice. Astfel, pentru nivelul Boian - Giulești materialul provine din sondajele 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44 și 49, iar pentru Boian - Spanțov doar din 24.

În total s-au identificat 30 de resturi aparținând nivelului Boian - Spanțov și 325 pentru Boian - Giulești aparținând la următoarele specii: *Unio crassus*, *Unio pictorum*, *Unio tumidus* dintre scoici, *Planorbarius corneus* și *Cepaea vindobonensis*, dintre melci și *Emys orbicularis*, țestoasa de apă.

În ceea ce privește bivalvele ele sunt cele mai numeroase. O mică parte din ele sunt arse (8 valve de *Unio crassus* și una de *Unio tumidus*), ceea ce confirmă faptul că ele au fost culese intenționat și utilizate probabil în alimentație. Asocierea celor 3 specii de Unionide cu dominantă *Unio tumidus* specie de ape mai mult stătătoare, cu melcul *Planorbarius corneus* și țestoasa *Emys orbicularis* este caracteristică unei văii inundabile cu numeroase bălți de mică adâncime și năpădite de vegetație abundentă.

Alte două specii de melci *Helix pomatia* și *Cepaea vindobonensis* sunt comune în văile râurilor cu vegetație ierboasă abundentă. Proveniența lor în nivelul cultural pare a fi mai mult secundară cu toate că și aceștia pot face parte din dietă.

În concluzie putem afirma că mare parte din materialul recoltat aparține speciilor acvatice și a celor iubitoare de umezeală comune în valea inundabilă a Teleormanului.

Cu toate că mare parte din aceste resturi sunt de proveniență accidentală există și dovezi ce atestă că scoicile, în special, au făcut parte din dieta localnicilor.

Lăceni - tel 006, 2000. Raport arheozoologic

Dragoș Moise (MNIR - CNCP)

Resturile faunistice exhumate în cursul cercetărilor arheologice din cadrul "Southern Romanian Archaeological Project" în tell-ul de la Lăceni (tel 006) sunt încadrate în fazele A2 și B1 a culturii Gumelnița.

Materialul faunistic aparține următoarelor clase de animale: MOLLUSCA, AVES și MAMMALIA.

Moluștele sunt reprezentate prin 168 de fragmente de scoici unionide, de apă dulce (genul Unio) și prin 4 cochilii de melci tereștri, din genul Cepaea. Păsărilor le aparțin 3 resturi osoase. Mamiferele sunt cel mai bine documentate, prin 321 resturi osoase, din care 103 au putut fi determinate specific sau generic.

Studiul resturilor de mamifere a condus la identificarea celor 5 specii domestice caracteristice epocii: vită (*Bos taurus*) - NR = 11, oaie (*Ovis aries*) - NR = 1, capră (*Capra hircus*) - NR = 2, porc (*Sus domesticus*) - NR = 23, câine (*Canis familiaris*) - NR = 2, precum și 6 specii sălbatice: bour (*Bos primigenius*) - NR = 4, cerb comun (*Cervus elaphus*) - NR = 11, căprior (*Capreolus capreolus*) - NR = 1, mistreț (*Sus scrofa attila*) - NR = 14, castor (*Castor fiber*) - NR = 7, iepure (*Lepus europaeus*) - NR = 2.

Materialul a fost analizat în funcție de încadrarea culturală.

Informații suplimentare online

[Raportul 1281 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
